

گزارش «وطن امروز» از دپوی ۶ میلیون تن کالا در گمرک به دلیل ناتوانی بانک مرکزی در اولویت سنجی تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی

کالاها در گمرک خاک می خورد

عدم ترخیص ۴/۵ میلیون تن کالای اساسی از بنادر و گمرکها موجب التهاب و کمبود این کالاها در بازار شده است

دیدار حجت الاسلام رئیسی با رقبای انتخاباتی خود

زمان همدکی و همراهی

عکس: rasilir.com

تیتراهای امروز

به تبعیت از آمریکا، هندوستان هم سیاست دوگانه همکاری با طالبان افغانستان و تبلیغات علیه این گروه را اتخاذ کرده است

طالبان بالیوودی!

دیروز پنجادویکمین آزمون سراسری دانشگاهها با رقابت بیش از ۱۲۵ هزار داوطلب در گروه آزمایشی هنر آغاز شد

دومین کنگور کرونایی

سردار سپهر: شعار سرباز حرفه‌ای را تحقق می‌بخشیم

تدوین سند مهارت تا اشتغال سربازان

مسئولان وزارت ورزش! استقلال امروز میراث شماسست

رنج بی پایان هوادار

نگاه

شهید صدوقی، پشتوانه انقلاب و پناهگاه مردم

اشکان صدیق: شهید آیت‌الله صدوقی سومین شهید محرابی بود که در یازدهم تیرماه سال ۶۰ به دست منافقین کوردل در خانه خدا و در مسجدی در یزد پس از اقامه نماز جمعه به شهادت رسید. مردم انقلابی یزد همیشه خود را مدیون این مرد بزرگ می‌دانند و سیره عملی او پیوسته برای مردم این استان الهام‌بخش و منشأ تأثیرات فراوان بود. شایسته است در ایام شهادت این بزرگمرد به چند نمونه از مصادیق منش الهی و اخلاقی او به صورت کوتاه‌اشاراتی صورت پذیرد. آیت‌الله صدوقی، نسبت به جوانان رویکردی مثبت داشت به گونه‌ای که در اندک زمانی پس از ورود، مسجد حظیره بر سر دروازه از یک نماز جماعت با صف‌های مملو از جوانان می‌شد. گاهی جوانان در ایام امتحانات برای درس خواندن به مسجد می‌آمدند البته به مقتضای ششور جوانی، سر و صدا می‌کردند و این به برخی نمازگزاران گران می‌آمد، لذا نامه‌ای به آیت‌الله صدوقی نوشتند که «مسجد خانه خدایست نه جای بی‌ادبی، فحش و تفریح». حال این جوان‌ها بکنند که به مسجد نیایند. آیت‌الله صدوقی رحمت‌الله علیه بشدت از این طرز تفکر ناراحت شد و گفت: «بگذارید جوان‌ها با مسجد انس بگیرند و آشنا شوند. مسجد که فقط برای کهنسالان و بازنشستگان نیست، اینها امید کشورند. روزی می‌آید که اینها چرخ عظیم اجتماع را به حرکت درمی‌آورند». طولی نکشید که الفت او با جوانان بیشتر شد و سه‌شنبه‌ها جلسات با حضور ۶۰-۵۰ جوان پیرامون مسائل دینی و اجتماعی شکل گرفت. طبق گزارش‌های ساواک-معمولا- مبارزان اطراف وی از جوانان بودند. رباخواری از جمله گناهان اقتصادی بزرگی بود که در حکومت پهلوی بشدت رواج داشت، لذا در مقابله با این پدیده زشت و حرام، حضرت آیت‌الله صدوقی به ترویج سنت حسنه قرض‌الحسنه همت گمارد و با تأسیس صندوق قرض‌الحسنه، افراد زیادی را از دام این پدیده شوم رهایی بخشید. طاغوتیان که در ماه‌های منتهی به انقلاب تاب مقاومت در برابر مبارزات مخلصانه مردم ایران را نداشتند، به جنگ روانی و تخریب روی آوردند. از جمله در مجلس سنا، تظاهر کنندگان و ناراضیان را لامذهب و کمونیست نامیدند و کوشیدند با ترویج این ادعاها مردم را از مسیری که در پیش گرفته بودند، منحرف کنند. آیت‌الله صدوقی در این باره هم ساکت ننشست و ترفند تبلیغی آنان ناخوشایندانه این گونه واکنش نشان داد: «مجلس سنا ما را لامذهب خطاب کردند؛ راست می‌گویند، ما لامذهب هستیم و آنها مذهب دارند. کسی که در طول عمرش حتی یک رکعت نماز نخواند و یک روز روزه نگرفته، مذهب دارد!»

جنگ جهانی فراهم شد. حوادث مهم دیگری هم بودند که بر حجم انبار باروت افزودند که ذکر آنان در این مجال و موضوع نمی‌گنجد اما بی‌تردید، جاده‌ای که به جنگ اول جهانی ختم شد، از «جنگ کریمه» می‌گذشت و متأسفانه یکی از محورهای این مسیر نیز تنها ۳ سال پس از پایان «جنگ‌های کریمه»، به فاجعه مصیبت‌بار «فلسطین» منتهی شد.

نخستین «چاه نفت» دنیا در ایالات متحده به بهره‌برداری رسید. ۱۰ سال بعد، دریای مدیترانه از طریق یک راه آبی قابل کشتیرانی، به دریای سرخ متصل شد و تحولی عظیم در مسیرهای تجاری و نظامی ایجاد شد. این ۲ پدیده که در آینده نه‌چندان دور، پیوندی محکم و سرنوشت‌ساز با یکدیگر برقرار کردند، سبب ایجاد تغییرات «ژئوپلیتیک» عمیقی در دنیا شدند.

در این میان، درخشش فلسطین بیش از پیش چشم قدرت‌های برتر جهان - بویژه بریتانیا - را خیره کرد. البته ورود نفت به عنوان کالای معیار به بازارهای جهانی، هنوز به زمان احتیاج داشت اما گشایش کاتال سونز در ۱۸۶۹، به تنهایی کافی بود تا بریتانیا به عنوان «هدیترانه شرقی»، با سرعت و حساسیت بیشتری دنبال کند. در همین برهه بود که نخبگان سیاسی و اقتصادی

یهود، اسلحه نوظهور خود را با عنوان «صهیونیسم» در اختیار بریتانیا قرار دادند. البته فراموش نکنید که در سلسله‌مباحث فهمیدیم مرز مشخصی میان «برقدرت بریتانیا» و «پادشاهان حقیقی یهود»، وجود نداشت.

پژوهشگر تاریخ

آن قرار دارد - ضرورت فراوانی دارد. در این زمینه، اشاره به نوشته‌های از «واردر کرسون» اولین کنسول آمریکا در «بیت‌المقدس»، روشن‌گر خواهد بود: «تمام کشورهای جهان که یک جنبش بسیار مهم و فراگیر را پیش‌بینی می‌کنند، برای اورشلیم کنسول تعیین کرده‌اند. بریتانیا ۳ سال زودتر از هر کشور دیگری (به استثنای پروس) در اورشلیم کنسول داشت اما اسقف‌های فرانسوی، روس و اطریش، پیش از اسقف‌های انگلیسی به اورشلیم اعزام شده بودند. بدین ترتیب در اورشلیم که یک شهر کم‌اهمیت شرقی [!] و فاقد هر گونه ارزش تجاری و بازرگانی است، کنسول‌های ۵ قدرت بزرگ اروپایی (و کنسول تعیین‌شده از سوی ایالات متحده) کاری ندارند جز آنکه به یکدیگر نگاه کنند و به آسانی نمی‌توان به نیت آنها پی برد» (البته قطعا آقای «کرسون» بخوبی از نیت همتایانش در «بیت‌المقدس» آگاه بود، چرا که وی سرانجام دین خود را به یهود تغییر داد و یکی از نخستین شهرک‌های صهیونیست‌نشین را در خاک فلسطین تأسیس کرد).

از سوسی دیگر قدرت‌های تازه‌نفسی چون آلمان و ایتالیا هم خود را بر سر این سفره بی‌صاحب رسانده بودند و اینگونه نظم و تعادلی که - پس از سقوط گسترده‌ای را با منطقه شرق مدیترانه برقرار کرده بودند و خواستار تقویت مواضع روسیه در این منطقه نبودند. تأمل در موقعیت شرق مدیترانه - که فلسطین در قلب

«بویود تامسون»، مورخ نامدار انگلیسی می‌نویسد: «در سرزمین مقدس (فلسطین)، رقابت مذهبی و در باطن، سیاسی شدیدی میان بریتانیا، فرانسه و روسیه در جریان بود. از سال ۱۸۱۵ بریتانیا و فرانسه روابط تجاری گسترده‌ای را با منطقه شرق مدیترانه برقرار کرده بودند و خواستار تقویت مواضع روسیه در این منطقه نبودند. تأمل در موقعیت شرق مدیترانه - که فلسطین در قلب

فلسطین از گذشته تا امروز / بخش ۱۰ همه چشم‌ها خیره به سرزمین مقدس

و آفریقای عثمانی، سابقه‌های طولانی داشت (از اواخر قرن هجدهم، بویژه پس از شکست سنگین عثمانی از روسیه در ۱۷۸۲ و جدا شدن منطقه مسلمان‌نشین کریمه از حوزه خلافت) اما از سال ۱۸۲۰ بود که با دخالت آشکار عوامل غربی، شورش یونان علیه عثمانی آغاز شد و مفهوم جدیدی به نام «مسأله شرق» به‌وآنگان دیپلماتیک اضافه شد. منظور از «مسأله شرق»، رقابت قدرت‌های بزرگ مسیحی بر سر تقسیم میراث عثمانی بود. هر گونه تغییر داخلی در مستملکات عثمانی سبب بروز تنش در میان قدرت‌های بزرگ اروپایی می‌شد، زیرا هر یک از آنان هراسان بود که لقمه بزرگ‌تری از این پیکره رو به فروپاشی نصیب دیگری شود. در این میان «فلسطین» که بخشی از استان بزرگ سوریه بود - به دلایلی که قبلا گفته شد - خواهان فراوانی داشت. شاید حالا بتوان علت آغاز جنگ کریمه به بهانه رقابت‌های کوچک مذهبی در فلسطین را درک کرد.

پایمال شدن عزت نفس مسلمانان دانست. طی سال‌های جنگ، عثمانی به صورت غیررسمی، عملاً به اشغال کامل نیروهای ائتلاف ضدروسیه درآمد و تمام مرزها و گذرگاه‌هایی که زمانی گذشتن با سلامت از آنها آرزوی اروپاییان بود، در اختیار قوای مسیحی قرار گرفت. چنین تجربه‌ای برای افکار عمومی مسلمانان عثمانی تازگی داشت و تأثیرات مخربی بر غرور ملی و مذهبی آنان بر جا نهاد و ضربه جبران‌ناپذیری بر وجهه خلیفه عثمانی در میان مسلمانان این امپراتوری عظیم وارد کرد. همچنین دستگاه‌های اطلاعاتی انگلستان با حضور مستقیم و چندساله در قلب سرزمین‌های عثمانی، امکان جاسوسی وسیع در تمام وجوه سیاسی، اجتماعی و نظامی این دولت را به دست آوردند. به‌رغم آنچه گفته شد، چند دهه زمان لازم بود تا بریتانیا مطمئن شود دیگر راهی برای سر پا نگه داشتن عثمانی باقی نمانده است و سیاست حفظ تمامیت دولت عثمانی را برای مقابله با تهدیدات روسیه و برقراری توازن قوا در منطقه آسیا رها کند. در سال‌های باقیمانده قرن نوزدهم، تمام قدرت‌های اروپایی از یک طرف و روسیه از طرف دیگر، انضمام سرزمین‌های جدید به خاک خود را شروع کردند و عرصه‌های جدید برای منازعه بر سر حوزه نفوذ در اروپای شرقی، آسیا و آفریقای شمالی فراهم شد. البته تلاش اروپا برای تصاحب متصرفات آسیایی

تاریخ محمدعلی صدیقی: مورخان، مراکز مالی و تجاری بریتانیا و فرانسه را به عنوان نیروی قدرتمندی عنوان می‌کنند که از طریق نفوذ خود بر دولت‌های بزرگ اروپایی، آتش «جنگ کریمه» را برافروختند. این جنگ، فرانسه را با تلفات انسانی فراوان مواجه کرد و سبب شد بریتانیا با فشار اقتصادی شدید و کاهش ذخیره طلای خود روبه‌رو شود.

در چنین اوضاعی دانستن عملکرد «روچیلدها» خالی از لطف نیست. وام‌های روچیلدهای لندن و پاریس به کشورهای حاضر در جبهه ضدروسیه با فنان حد عظیم است که به صراحت می‌توان ادعا کرد این کشورها با پول ایشان، جنگ با روسیه را به پایان بردند. مجموع این وام‌ها به رقم ۶۵ میلیون پوند بالغ شد، آن در آن سال‌ها سرمایه‌های عظیم به شمار می‌رفت. شروع وام‌های خارجی عثمانی هم از همین زمان بود. تا زمان «جنگ کریمه»، عثمانی هیچ‌نوعی بدهی خارجی نداشت ولی از سال ۱۸۵۴ استقراض از اروپا را شروع کرد، آن هم با شرایطی خانمان‌برانداز، تا جایی که در پایان قرن نوزدهم، تنها بهره بدهی‌های خارجی عثمانی، ۳۰ درصد درآمد این دولت را دربر می‌گرفت و این موج استقراض خارجی، با وام ۵ میلیون پوندی «بنیاد روچیلد» به دولت عثمانی آغاز شد. مورخان، همین وام‌ها را یکی از اصلی‌ترین عوامل فروپاشی دولت عثمانی می‌دانند. یکی دیگر از عواقب مهم «جنگ کریمه» را باید

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

پیامک خوانندگان ۱۰۰۰۲۲۳۱ سلام وطن ۶۶۴۱۳۹۴۲